

Székely László elbeszélő költeménye, „Isten legszebb temploma”, páratlan, örökértékű munka. Korunkban, az idegesen szagotott rövid versek korában, példátlan ez a nyugodt menetű epikus vállalkozás. Itt minden egyszerű és érthető, ezért örök-modern. Sok tekintetben rokona olyan középkori műveknek, mint nálunk Alexandriai Szent Katalin verses legendája a XV. századból. Csupa átszellemültség, szelid fény, sose hivalkodó színesség. Közismert témája ellenére mindig érdekes olvasmány. Olyan szuggesztív, hogy némelyik részét nem lehet könnyek nélkül olvasni. A magyar irodalom szegényítése volna, ha ez a remekmű kiadatlanul elkallódna. Okvetlenül megjelésre ajánlom,³ – Budapest, 1977 december 26.

Weöres Sándor.

Autográf levél; a költeményről szóló lektori vélemény gépirat. A második sor után Károlyi Amy autográf sora: „Szeretettel köszönti Károlyi Amy.”

1. Minden bizonnyal az *IME, A TE ANYÁD* című költeményről van szó. In: Majsai Mór–Székely László: *BOLDOGASSZONY ANYÁNK*. Ecclesia, 1982. (201–321. o.)

2. Simon Endre: szombathelyi tanár, Weöres Sándor közeli ismerőse.

3. Weöres Sándor lektori véleménye nyomtatásban is megjelent: *SZÉKELY LÁSZLÓ VERSEI*. In: *Vigília*, 1978/7. 492. o.

Falcsik Mária

EGY UTAZÁS KÉPEI

Utazás

köröttem biztató táj
szelíd mosolyt fakasztó
az égen szárnyas oltár
alatta kis halastó
tudom hogy jó erő hajt
röpít megint utánad
akárha fontos tárgyat
feledtem volna nálad
egyetlen drága holmit
mi nélkülözhetetlen
az út kanyarnyit fordít
körül a térmaketten
alant a keskeny sávban
derűs aránytalanság
égboltnyi árvaságban
kicsinyke lombtalan fák
sorjázó sánta törpék
torlódnak botladozva
a vágózó tükörkép
tempónkat sokszorozza

Megyek utánad

barnáll a lomha síkság
kitágult ég alatt
egyetlen nyugtalanság
mint táncoló alak
távol fölgyújtott tarlón
vöröslő láng szalad
nyomába csillapítón
terül szelíd salak
mosoly bujkál a tájban
bennem meleg szavak
mindenben furcsa báj van
megyek hogy lássalak

Egy utazás képei

út menti tóba hullt pénz a sok kis szürke hullám
nem tartom lásd a törvényt ha százszor is tanulván
barázdás földbe száradt a künn hagyott lucerna
a nem-vagyok-sehol-sem játékot játszom el ma
magát ismétlő jármű iramlik vadvizekben
nem látszom kóricálok nagy-ellenőrizetlen
hollandi kép a tájék borongó delfti vászon
vonat nyomát keresném lehajló láthatáron
az égen robbanásnyom rögzülve megmeredten
kiterjedt angelus-szárny alatta mind a ketten
feszül a szárnyak íve szabályos V alakban
itt vagy tapinthatólag alig vagy láthatatlan

ALKAIOSZI

ki nyitja meg majd a versek üvegfalát
a résen át ki bújna szavak mögé
hogy ott az elrejtett jelekkel
mélybe a lélekig átvezessük

miféle herceg az kit a líra vár
ha most se mért épp távoli új napon
jön egy ki végighúzza ujját
szőnyegeink bonyolult csomóin

legjobb darabjainkat a szél viszi
mint vinne más atlantiszi tárgyakat
halott után maradt lakásból
lom tetejére dobott fotókat

piros pofácskák lesnek az egyiken
merev ruhába húzva eperszemek
fogalmad nincs hogy kik lehettek
bamba babák elavult keretben

egy másikon rád néz a családi múlt
mint büszke arslánt látod a dédapád
a kertben fordul épp a képbe
ott mosolyog vele két rokon nő

kinyitva blúzok nyári vidám szemek
az asztalon tál rajta talán barack
vajon milyen tréfán nevetnek
ők is akár a friss barackok

hát így a vers is benne a barna nő
mögötte rögzült börtöne háttere
alkonyba dermedt eltűnő nyár
lesz-e ki nyitja hol él a verset

Kőríz Imre

KARÁCSONYI ÓDI

Gyűlöli, ha vizes az inge ujjá,
ha eltörik az elmosott pohár,
ha messze van a szivar vagy a gyufa,
vagy a hamutartó,
és ki kell az ágyból kászálódni, már

amikor éppen bemelegedett,
ha szól a csengő vagy a telefon,
bár a csengő alá söralátétet
tett, marad a telefon: fele gond.